

quod est non ens. Eodem modo igitur & quiescere. Hæc itaque omnia accidunt absurda, si quicquid mouetur, in loco est: non ens verò in loco non est: esset enim visquam. Nec corruptio igitur motus. Siquidem motui motus aut quies contrarium est: corruptio verò generationi est contraria. At cum omnis motus, mutatio quædam sit, mutationes verò tres, quæ dicuntur sunt, harum verò, quæ secundum generationem & corruptionem minimè sint motus (sunt autem illæ secundum contradictionem) necesse est subiecto in subiectum mutationem solum, motum esse. Subiecta verò aut contraria, aut mediæ: nam & privatio contrarium esse ponatur, quâdoquidem & affirmatio declaratur, velut nudum, æcum & nigrum.

CAPVT XII.

S I igitur prædicamenta, substantia, qualitate, loco, facere, pati, ad aliquid, & quantitate diuidantur, tres esse motus necesse est, qualis, quanti, & loci: secundum verò substantiam minimè, propterea quòd substantiæ nihil contrarium est, nec eius quòd ad aliquid. Etenim altero mutato, verificatur alterum nullatenus mutatum: quare secundum accidens, horum motus erit. Nec præterea agentis aut patientis, neque omnino moti, ac mouentis: cum non sit motio nis motus, nec generationis generatio, nec denique mutationis mutatio. Bifariam enim cõtingit motio nis motum esse. Nam aut tanquam subiecti: vt homo mouetur, quia ex albo in nigram mouetur. Quare sic etiam motus, aut calefit, aut frigit, aut loco transfertur, aut crescit. Id verò impossibile est, cum motus non sit aliquod subiectorum. Aut eo, quòd aliud quoddam subiectum, ex mutatione in aliam speciem mutetur: vt homo ex morbo in sanitatem. At nec hoc possibile, præterquam per accidens (omnis namque motus in aliud ex alio mutatio est: & generatio item, ac corruptio eodem modo: veruntamen quæ ex oppositis fit, aut sic, nõ sunt motus) alioqui simul ex sanitate in morbum mutatur, atque ex ea ipsa mutatione in aliam. Constat itaque, quòd cum ægotauerit, in quannus mutatus erit: cõtinget enim quiescere. Ac præterea nõ semper in quancunque, & illa quoq. ex aliquo in aliud quiddam e it. Quare opposita erit conualescentia. Verùm ex accidenti, vt ex reminiscetia in obliuionem mutatur, quia id, cui inest, quandoq. in scientiam, quandoque in sanitatem mutatur. In infinitu præterea procedet, si mutationis

A τὴ γιγνομένης ἀπλῶς ὁμοίως ἢ καὶ τὸ ἡρεμῆται ἢ τὰ δὴ συμβαίνει διεχρή, καὶ εἰ παῦ το κινουμένων ἐν τόπῳ τὸ ἢ μὴ ὄν, ἐκ ἔστι ἐν τόπῳ. εἴη γὰρ αὐ ποῦ. οὐδὲ δὴ ἢ φθορὰ κινήσεως. ἐκινῶν γὰρ κινήσει κινήσεις ἢ ἡρεμία, φθορὰ ἢ γνέσει. ἐπεὶ ἢ πάσα κίνηση μεταβολὴ τις, μεταβολὴ ἢ τρεῖς αἰ εἰρημῶν, τεύτων δὲ αἰ εὐρ καὶ γνήσιον καὶ φθοραῦ κινήσεως, αὐται B δὲ εἰσὶν αἰ κατ' ἀπείραστον, ἀνάγκη τῶν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησην εἶναι μόνων. τὰ δὲ ὑποκείμενα, ἢ ἐκαστία, ἢ μεταξὺ καὶ ἢ σέρισσις κείδω ἐκινῶν, καὶ δηλούται ἕτα φάσει, ὅτι, τὸ γυμνὸν καὶ κενόν, καὶ τὸ μέλαν.

Καφάριον ιβ.

E I ουτ' αἰ κρητηγορεῖαι διήρωται οὐσία, ποίση, τόπι, ποίειν, ἢ πάχρη, τῷ παρὸς C π. ποσῶ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεως, ποιοῦ, ποσοῦ, τόπου καὶ ἕσας δὲ οὐ, διὰ τὸ μὴ εἶναι οὐσία ἐκινῶν, καὶ δὲ τῷ παρὸς π. ἔστ γὰρ διατῆρε μὴ εἶναι μεταβολήν, ἀλλ' ἐκινῶνται διατῆρε μὴ εἶναι μεταβολήν. ὡς καὶ συμβεβηκός ἢ κινήσεως αὐ: ἢ. οὐδὲ ποιοῦτος καὶ πάχρητος, ἢ κινουῦτος καὶ κινουμένου, ὅτι ἐκ ἔστι κινήσεως κινήσεως, οὐδὲ γνέσεως γνέσεως, καὶ ὅλας μεταβολὴ μεταβολῆς. διχῶς γὰρ ἐκδιέχεται κινήσεως εἶναι κίνησην ἢ ὡς ὑποκειμένου, ὅτι αἰ D ἄρῳπος κινεῖται, ὅτι ἐκ λυκοῦ εἰς μέλαν μεταβολῆς ὡς οὕτω καὶ ἢ κινήσεως, ἢ θερμίζου, ἢ ψύχεται, ἢ τόπον ἀλλάττει, ἢ αἰξεται. τῷτο ἢ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἢ ὑποκείμενον π. ἢ μεταβολῆ. ἢ τῷ ἐπὶ π. ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλο εἶδος. ὅτι, αἰ E ἄρῳπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. ἀλλ' οὐδὲ τῷτο δυνατὸν, πλὴν καὶ συμβεβηκός. πάσα γὰρ κίνηση, ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ὅτι μεταβολῆ, καὶ γνέσεως καὶ φθορὰ ὡσαύτως πλὴν αἰ εὐρ ἐξ ἀπικειμένου ἀδὴ ἢ ἀδὴ, ἐκ κινήσεως. ἀμα οὐ μεταβολῆς εἰς ὑγίειας εἰς νόσον, καὶ ἐκ αὐτ' αὐτότης τ' μεταβολῆς εἰς ἄλλου. δὴλον δὲ ὅτι αἰ νοσήση, μεταβεβηκός ἔσται εἰς ὅποιαν ἐκδιέχεται γὰρ ἢ ἡρεμῆ καὶ ἢ π. ἢ τυχούσαν αἰετ' καὶ κίνηση ἐκ π. ὅτι εἰς τὸ δῆλ' ἔσται αὐτ' ἢ ἀπικειμένη ἔσται ὑγίαισεως, ἢ ἄλλ' τῷ συμβεβηκέναι. ὅτι ἐξ αἰ κινήσεως εἰς λήθην μεταβαλλεται, ὅτι ἢ ἀπώχεται, ἐκ εἰνο μεταβολῆς, ὅτι κινῶ εἰς ὄψιμη, ὅτι δὲ εἰς ὑγίειαν. ἔτι εἰς ἀπείρα βαδίζονται, εἰ ἔστι μεταβολῆς μεταβολῆς.